

הצגה חדשה

שליח השטן

מלבן יצרים

להקת המחזיב בתישבע (אולם לחמני, תל-אביב) - מציגה תוכנית חדשה של יצירות באלט מודרני, בה משר לבים גם קטעי מחול מתוכניתיה הקודמות של הלהקה. מי שנחון במידה רבה של דמיון ורגישות ויוזע מראש למה הוא מצפה מלהקת מחול מודרנית, יוכל לשאוב הנאה מתוכנית זו.

כל ראה מהצגות הלהקה מורכבת מכמה קטעים שונים באופיים, לא כולם בעלי רמה שזה של ביצוע, אך כל הקטעים מעוררים עניין.

תנועות, לדוגמה, הוא קטע כוריאוגרפי ללא מוסיקה של ג'רום רובינס (במאי

רינה גרוק ורקדני "בתישבע"

טיפור הפרברים, המצליח ליצור על הבמה תחושה של קצב, לתאר יחסים אנושיים ור אפילו להביע הזמור, כל זאת מבלי לחגוג מן המיסגרת המקובלת של תנועות באלט וכאמור, ללא עזרת צליל כלשהו.

חזרה (כוריאוגרפיה: גורמן מוריס) מתאר באלט משלבי הכנתו בחזרות ועד להעלא תו, בצורתו הסופית לפני קהל. המוסיקה של מונקו-ורוואלס אינה מקורית ביותר ב" מיקצביה הדרום-אמריקאיים, אבל יש בה תנופה רבה, ואילו הכוריאוגרפיה מדגישה את שינויי האווירה, מן הקלילות העלילה של תחילת החזרות דרך המתח ההולך ו עולה לקראת ההצגה.

הקטע המרשים ביותר של הערב הוא לפתח חטאת רובץ, בו חוזר קין מתוסבך, מעוות, שאינו משלים עם המציאות, ורוצח את הכל אחיו, סמל הקונפורמיזם הרכרוכי במיקצב, השליח השטן מלבן את היצרים האפלים.

אפשר אולי להתווכח על התפיסה הפילי- סופית, לעומת זאת צריך לציין את העוצמה הדרמטית הרבה שבכוריאוגרפיה של משה אפרתי ובביצועם של שלושת הרקדנים: אהוד בן-דוד (הבל), נורית שרון (השטן), ואפרתי עצמו (קין). המוסיקה של ג'וזף שרף, המבוססת על מישחקי קצב המוסי- גים בעזרת מכשיר אלקטרוני ואפקטים אלק- טרוניים מוזרים, משרה אווירת אימה משכ- נעת כל כך, שילדה נפחדת בקהל פרצה בבכי מר. התפאורה המאופקת של דני קרוון והתאורה של חיים כבלת מטייעים אף הם להשגת האווירה המתאימה.

להקת בתישבע הסרה עדיין את ההזמור- גניות המאפיינת להקת באלט גדולות, או למ יש בה רקניום מתווננים מאוד, תוכ- ניתה תרבותית ומומלצת בפני כל חובבי המחול.

לא כדאי לראות
לא חשוב לראות
אפשר לראות
רצוי לראות
חובה לראות

העולם הזה

המחזיב

קולנוע

*** נשיקות גנובות (אורינו, ת"א) - סרט מעודן עשוי בטוב טעם (פרנסואה טרפז) ומשוחק בקלילות (יאן פייר לאו, דלפיין סירינג, מישל לונסדאל) על צעיר שלא מצא מקומו בצבא ומחפש אותו בחיים האזרחיים, בפאריס של היום.

*** אדם בעיקבות גורדן (סטודיו, ת"א) - מסע של זוג רוכבי אופנועים מלוס אנג'לס לניו-ארקאנס, הור שף אמריקה גרושה אחיליות, צרות-מתין, דיעות קדומות ואלימות הסרת-טעם. אהבת אדם לרעהו היא דבר נדיר בנוף זה. סרט משכנע וגד הגירה אל מעבר לאוקיאנוס.

*** קאובוי של הצבת (נת, ת"א) - עוד סרט שאינו מפאיר את אמריקה, מת' אר את אשפתות ניריורק, בהם שורצים המוסקסואלים, גברברים למכירה, נרקומ' נים ועוד עלובי חיים למיניהם, שאין להם גואל ומושיע. בימיו מברוק ומישחק יוצא' מן-הכלל של ג'ון חייט ודאסטין הופמן.

*** החיים הכתוקים (גורדן, ת"א) - סרטו של פליגי שגורר בזמנו שערווייה בגלל האורגיות שתיאר. היום האורגיות הן עניין שבשיגרה. לעומת זאת אפשר להתפעל שוב מן הסינגון הקולנועי של הבמאי האיטלקי הגדול.

*** סנה לי, אבל אתה נושך אותי (פריז, ת"א) - פארודיה על סרטי אימים למיניהם, גרושה הומור מאקאברי, מבוימת להפליא על-ידי רומן פולנסקי ומי שוחקת היטב על-ידי ג'ק מקגורן ואלפי באס. מומלץ למי שאינו סולד מערפדים.

*** אהבת החיים (מירון, חיפה) - סרטו של פרנסואה רייכנבאך על איש-ו תו ואמנותו של ארתור רובינשטיין, מצליח להקסים את הצופים בעיקר בחיוניותו ה' מופלאה של האמן הישני.

*** 2001 - אודיסאה בחלל (ירושלים, ירושלים) - אחד הפרטים ה' מדהימים ביותר מבחינה ויזואלית שנעשו אי פעם, משקיף אל העתיד בעין ספקנית.

תיאטרון

*** הנערים בחבורה (בימות) - עולמם של הומוסקואלים מספק למח' זאי מארט קראולי חומר תיאטרוני מרתק, כשהוא מציג את גיבוריו כדמויות אנושיות ולא כנושאים לבדיחות הלגיויות, כפי ש' נהוג בדרך כלל. הביצוע של תיאטרון בימות מוכיח שוב שהצגה יכולה להצליח גם ללא סובסידיות.

*** כלאדם (תיאטרון החאן הירושל' מי) - מחזה מוסר מימי הביניים ששימש בין היתר גם כהשראה לפאוסט, וזכה לי ביצוע המדגיש דווקא את הצד הקאבארטי הבידורי שבו. רמת המישחק חובבנית למדי, אולם ההצגה עשויה לעניין את חובבי ה' תיאטרון שזוכים רק לעיתים נדירות לחוות בחומר ספרותי מסוג זה על בימותינו.

בידור

*** חיי כנב (התיאטרון העממי) - גדי יגיל מראה את כוחו בשיר ובפינוק, החומר אינו כליל השלמות, אולם גדי מוכיח את עצמו ככוכבן המשעשע והמסוגנן ביותר שלנו, ומחפה בכשרונו על כל הליקויים האחרים. ערב מהנה.

*** איש חסיד היה (בימות) - אם טרם ראיחם, כדאי לכם לחזות בדרך בה מפרשים צברים את הלחנים והטיפוסים החסידיים המסורתיים.

*** להקת פיקוד דיונגוף (תיאט' רון דני דגן) - שיחזור הצלחתן של לה' קות צה"ל, הפעם בהשתתפות בוגרי להקת שפשו את המדים.

דרייפוס רוקד קנקו

קהל פיומונים סאטיריים נוסח ברקטיווי, המציגים את משפט דרייפוס, את האנט' שמות הקפיפה אותו ואת הלכיהרות ה' פוליטיים באותה תקופה, באור אבסורדי ל' חלוטין. אולם את עיקר ההנאה שואבים הצרפתים מן הרמזים האקטואליים שהם מוצאים בשיחזור המשפט. כנשיו כדאי אולי לחשוב גם על מחזמר לפי משפט בן-ברקה.

דרייפוס

ציוור של קוזובסקי

שירי רחוב - דרורה חבקין (סי.בי.אר.) - אוסף פיומונים חביב מבוצע בטעם רב על-ידי דרורה חבקין עם ליווי של צמד הגיטריסטים דן ומיגל. דרורה אינה אולי זמרת במובן המקובל של המילה, אבל היא יודעת לתבל שירים אלה במילפל פרטי משלה, בקריצות ממוריות ובדיקוק עברי, שהוא אמיתי דווקא משום שהאקדמיה ללשון בוודאי לא היתה מאשרת אותו. השירים שסאפה הם שובבים ועליונים ומגלים ל' עיתים צדדים בלתי צפויים בלחנים מוכרים לכל. למשל: בין הרים ובין טעמים כשידי' אהבה. תקליט יוצא דופן וראוי בהחלט ל' האזנה.

דאד ואפאלין (אטלנטיק) - קצב רוי עם, צליל קשה, אפקטים אלקטרוניים; ב' קיצור, תקליט-חובה לחובבי הרוק המתק' דם. הלהקה, שהיא על גבול המתרת וה' מסחריות שוברת שיאי מכירה בחו"ל, מער' בלת בהצלחה את כ' מה שניתן להשיג' מכלים אלקטרוניים ומשיכלולי להקה. בין הפיומונים - תקליט, הלהיס המון אהבה.

נערות קולימאנג ארו - מייזס דייביס (סי.בי.אר.) - קשה להעלות על הדעת הרכב אינסטרומנטלי מגובש יותר ב' עולם הג'ז מחמישית מייזס דייביס. השילוב בין הכלים השונים מושלם. האילטרוריס המיד מעניינים. בתקליט זה מתבלט דווקא המתופף טוני ויליאמס, אבל שאר הנגנים מספקים רף עשיר מאוד להמצאותיו.

עולמה של מריאן פייתפול (פאקס) - ציור פיומונים מוכרים מאוד. רוק את' מול, ציפור קטנה זו, עם חלוף הדמעות (ועוד) בביצוע רך וענוג של הזמרת הברי' טית שהיתה לאחרונה גם לשחקנית. הליווי מעודן והתקליט בכללו נעים לאוזן. הערה אחת: רצוי לרשום באיושהו מקום את שמות המחברים והמעבדים, אם על מעטפת התקליט או על התחית. יש מי שמתעניין גם בכך.

תערוכות

*** אלעזר גלעד (גלריה צימריני סקי, תל-אביב) - תערוכת יחיד ראשונה, מפתיעה בבשלותה. צבעי שמן בסולם צב' עים פלסטי, שדחאק בגלל צימצומו, הוא עשיר ביותר. רוב התמונות עוסקות בדמור' יות מרומות, עשויות אינ-סוף של מריחות מכחול בעלות תנועה וזרמת. התמונה סול' מות, הכוללת מספר דמויות בצבעוניות רכה על מישטח לבן - היא הטובה שבתערוכה. ציורים רגישים של אמן בעל כתיביד אישי מומלץ.

*** יוסף קוזובסקי (בית-האמ' נים, תל-אביב) - נציג נדיר של "יהדות הדממה" הרוסית, שזכה לחיות בישראל ארבעה חודשים ונפטר לפני חודש ומחצה. ריאליזם אקדמי, בנוסח הרוסי הידוע. אמן מגמת, שנלחם בעזרת מכחולו נגד הנאציזם ונגד ככלי הקומוניזם. תיאטרליות דרמטית העומדת מעט מעל לביקורת רגילה, כיוון השימשה מכשיר לחימה פוליטרפנימי. רוב הנושאים: דויד וגולית, פליטי חרב יהו' דיים, אמהות ועולליתן, יידות בין לוחמים. לרוב חיתוכי הלינול מצורפות סיסמאות באישי: "שלח את עמי", "לא לשכוח" וכיו'. מומלץ.

